

една крачка напредъ. Обаче, буржуазният демократизъм, който се превърна днесъ въ откритъ фашизъмъ, въ редоветъ на учителството се явява просто реакционенъ предъ пролетарската идеология, която единичка хармонира съ пролетарското битие на народното учителство. Борбата се е водила и ще се води между буржуазното и пролетарското учителско движение на животъ или смъртъ. Една отъ главнитъ задачи на класосъзнателното учителско движение, е да разобличава фашистката идеология на БУС, КУС и НУС и, преди всичко, да бие по социалфашистката профбюрокрация.

Х.

Професионалната мощь на учителството

Днешното капиталистическо общество се характеризира като такъво, въ което се води борба между дветъ обществени класи: буржуазията и пролетариата. Буржуазията е владѣтелка на срѣдствата за производството; пролетариатътъ е класата, която е експлоатираната, тъй като тя е вмъкната въ производството, като додаткъкъ къмъ срѣдствата за производството. Тя създава печалбитъ на капиталиститъ, създава принадлежната ценностъ. Пролетарии въ обществената смисълъ на думата сж всички, които не владѣятъ срѣдствата за производството, а се наематъ на буржуазията, на която продаватъ своитъ физически или умствени сили и като наемници сж експлоатирани. Орждията на производителнитъ сили налагатъ известна организация на самия процесъ на производството, въ когото се пораждаатъ и самоопредѣлятъ общественитъ класи. *Социалното положение на учителя се определя отъ онази функция, която той изпълнява въ процеса на производството.*

Народното учителство е частъ отъ *професионалната интелегенция*, която не е класа и нѣма класови интереси, а се разпада къмъ общественитъ класи. Народното учителство влага своя трудъ въ „духовната култура“, която се определя и напълно зависи отъ материалната структура на обществото. Интелектуалното (умственото) производство има за своя обществена основа материалното производство. Тази „духовна култура“ се твори въ основнитъ училища, уреждани отъ буржуазията. Днешното училище е единъ класовъ институтъ, който има за целъ да създаде годни и похватни за производството ржце, да образува „живитъ машини“, които ще създадатъ прибавъчната ценностъ за буржуазията. Колкото работникътъ е по-интелигентенъ, толкова неговиятъ трудъ е по-интензивенъ, е по-производителенъ, толкова по-голъма принадлежната ценностъ създава за капиталиститъ. Всичко, което се харчи за образуването на работническата сила, е харчъ производителенъ. Трудътъ на учителя, понеже служи да модифицира, да подготви работническата сила, да я направи по-производителна за капиталистическото производство, затова той е